

‘Vertrouwen op de Heer is essentieel’

De Sionskerk in Zwolle had altijd al een missionair profiel. Kerkleden gaan twee keer per week met een pannenkoekenkar de wijk in. Nu komt daar een nieuw initiatief bij: de Thuiskamer, met taallessen, koffiemomenten en maaltijden voor wijkbewoners.

Vanaf het station fiets ik op een mistige ochtend naar de Sionskerk in de wijk Aa-landen. Als ik de kerk aan de achterzijde binnenloop, vallen meteen de met doeken afgeschermd kledingrekken op aan één kant van de zaal. Die zijn van ‘Krijg de kleertjes’, een kledingruilsysteem voor mensen uit de omgeving. Carolien Balke: ‘Drie keer per week komen hier mensen kleding ruilen. Dat loopt erg goed.’ Zij is voorzitter van het pioniersteam dat vanuit deze Sionskerk de Thuiskamer is gestart, een initiatief waar kerkelijk werker Jeroen Knol en predikant Hélène Evers als pioniers bij betrokken zijn.

Hélène vertelt dat wijkbewoners de kerk door de samenwerking met maatschappelijke organisaties veel makkelijker weten te vinden. ‘Mensen komen hier met een shopper met kinderkleding, en nemen kleding in een grotere maat weer mee.’ De Thuiskamer is gevestigd in één van de bijzalen van de kerk, met gemakkelijk verplaatsbare tafels, een zithoek met comfortabele stoelen. Er is ook een gebedshoek met een kruisbeeld en kaarsen. In mei wordt er een nieuwe keuken geplaatst.

Terwijl Jeroen de koffie en thee inschenkt, geeft Hélène me een flyer waarop staat wat er zoal in de Thuiskamer gebeurt doordeweeks: vier dagen in de week een koffieochtend met lunch, een vrouwenochtend en elke maand een ‘wereldmaaltijd’, bereid door vrijwilligers uit de kerk en uit de buurt. Ook worden er taallessen gegeven, in samenwerking met de stichting Geloof in Taal, vertelt Carolien. ‘Die wilde graag in elke wijk van Zwolle een taalgroep hebben. Vrijwilligers van de Thuiskamer verzorgen op maandag taallessen en op donderdag een conversatie met thema’s rond Bijbel en geloof.’

Gedeelde dromen

Jeroen, die hier sinds 2016 werkt, schetst hoe er in de zomer van 2023 verschillende ontwikkelingen samenkwamen. ‘De Protestantse Gemeente Zwolle vroeg ons om een plan te maken: hoe willen we de komende tien jaar vitaal gemeente blijven? Wij wilden graag actief in de wijk van betekenis zijn. Gelijktijdig kregen we een vraag van Youth for Christ, die zocht naar een fysieke plek in de wijk. Hun buurtwerkers zijn veel op

straat, ze sporten met jongeren uit de wijk, bijvoorbeeld bij de pannakooi (een omheinde plek waar straatvoetbal kan worden gespeeld) hier verderop, maar ze zochten een plek om bijvoorbeeld de dag als team te starten. Dat waren dromen die overlaptten met de onze.’

In de vraag hoe het verder moest, heeft het Focustraject in de Sionskerk bijgedragen aan het zoekproces. Jeroen: ‘We zijn in november 2023 naar de Focusdag geweest. Daar ging het onder meer over de verschillende graden van betrokkenheid die mensen kunnen ervaren bij een gemeenschap. En dat pioniersplek met hun activiteiten daarbij aansluiten om voor een diverse groep mensen een thuis te zijn. In de trein terug zeiden we tegen elkaar: misschien is dat ook een goede route voor ons.’

Mist

Hélène: ‘Je krijgt een woord aangereikt: pioniersplek. Misschien moeten wij pioniers worden, dacht ik. Toen Youth for Christ bij ons aanklopte, vroeg Jaap, onze begeleider in het IZB-Focustraject, of we ‘bij het kruisje gingen tekenen’. Oftewel: gaan we gewoon verhuizen, of wordt dit ook onze huiskamer als kerk? Zo popte er telkens een vraag op. Ik heb dat ervaren als de Here God die ons door de mist heen helpt.’

De Thuiskamer is niet de enige missionaire activiteit van de Sionskerk. Al sinds 2019 is de kerk twee keer in de week in de wijk present met een pannenkoekenkar. Onder het motto ‘knabbelen en babbelen’ kunnen wijkbewoners

daar terecht voor een pannenkoek en een praatje. Hélène: 'De trajectbegeleider liet in een presentatie aan de kerkenraad zien dat de pannenkoekenkar een soort voorhof vormt, die onderdeel is van onze kerk. Dat was een wonderlijk moment. Het hielp om de samenhang te zien en vanaf dat moment was er ook meer draagvlak voor de Thuiskamer.'

Jeroen: 'Ik had verwacht dat door het Focustraject de verschillende generaties in de kerk met elkaar in gesprek zouden raken. Wat dat betreft is er eigenlijk niet zo veel veranderd, maar de Thuiskamer is een vrucht van het Focustraject die we totaal niet zagen aankomen. Hierdoor zeggen sommige mensen uit de kerk spontaan: ik wil best een handje helpen bij één van de koffie-ochtenden.' Zo zijn er al meerdere vrijwilligers van binnen en buiten de kerk betrokken geraakt bij de Thuiskamer. Inmiddels wordt de kerk vanuit de IZB begeleid door het team Impact, met specifieke kennis over pionieren.

Dilemma's

Hélène: '2023 was ook het jaar waarin we 40 jaar bestonden als kerk. De wijk is in die periode veranderd. Ik vroeg me af of we genoeg waren

mee-veranderd. Zouden in deze wijk ook dominees wonen uit andere culturen, vroeg ik me af. We hebben pas een dienst gehouden met christenen die Arabisch, Portugees en Urdu spreken. De ene groep zingt, de andere groep verzorgt de maaltijd of het gebed. Ik woon hier nu 29 jaar, maar nu kom ik in aanraking met mensen die ik niet eerder had ontmoet.' De viering kwam samen met de Stichting Interculturele Gemeentestichting Zwolle tot stand.

Het aansluiten bij de wijk zorgt soms ook voor dilemma's, vertelt Hélène. 'Een van de mensen die bij ons komen, wilde hier graag een Iftarmaaltijd organiseren. Zij is betrokken bij een islamitische missionaire beweging. We vroegen ons af hoe we hierop het beste konden reageren. Bij ons staat de liefde van Christus centraal. Bij een van de buurtmaaltijden kwamen mensen eten die betrokken zijn bij de stichting Evangelie&Moslims. Die kon ik toen om advies vragen. Het resultaat is dat we een bijeenkomst organiseren onder het motto 'Ramadan ontmoet Pasen' waarbij tien christenen en tien moslims aanschuiven.'

Jeroen concludeert: 'We zitten volop in de we-zien-welfase.' Carolien: 'We gaan struikelend

voort. Hoe laat je het christelijke karakter zien van wat we doen? We beginnen nu de maaltijd met samen te zingen: "Dit is de dag die de Heer ons geeft", heel simpel, met een tamboerijn. Bij zo'n lied kan iedereen wel meedoen of juist niet meedoen. We zoeken naar een balans. Je wilt het geloof niet aan iemand opdringen.'

Voorste linies

Er komen twee jongerenwerkers van Youth for Christ binnen. Zij gaan straks op pad om contact te leggen met jongeren in de wijk, maar eerst lopen ze samen een rondje langs de plas die naast de kerk ligt.

Wat is de belangrijkste tip voor andere gemeenten die ook een wending naar pionieren willen maken? Hélène: 'Het begint ermee dat je rust neemt en je afvraagt: wat is mijn verlangen eigenlijk? Wat vinden wij leuk om te doen? Daarnaast heb je geduld nodig. In je gemeente zullen er mensen zijn die het niet begrijpen. Hoe ga je daarmee om? En bij alles is vertrouwen op de Heer essentieel. Dat kan niet anders. Ik heb veel aan de figuur van Mozes in de Bijbel. Als je pioniert, moet je omgaan met allerlei bedenkingen, terwijl je zelf in de voorste linies staat. Wat me gaande houdt, is dat de kerk er is om mensen te bevrijden, net als dat Mozes' opdracht was.'

“
De Thuiskamer is een vrucht van het Focustraject die we totaal niet zagen aankomen.”

